

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกการคิด เพื่อการตระหนักรู้คุณค่าแห่งตนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้คุณค่าแห่งตนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการคิด เพื่อการตระหนักรู้คุณค่าแห่งตน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2550 จำนวน 200 คน ได้มาด้วยความสมัครใจ จำนวน 11 คน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตระหนักรู้คุณค่าแห่งตน ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตระหนักรู้คุณค่าแห่งตน ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมชุดฝึกการคิดเพื่อการตระหนักรู้คุณค่าแห่งตนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 5 ข้อ
4. นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น เชื่อมมั่นในตนเองและนำความรู้ไปปฏิบัติในสิ่งที่ดี ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นรู้จักประมาณตนได้รู้จักการเห็นความสำคัญของตนเอง และผู้อื่น ได้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาเพื่อจะนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้รู้คุณค่าของตนเองมากขึ้น รู้และเข้าใจตนเองและบุคคลอื่นๆ ต่างมีความสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น เป็นกิจกรรมที่ดีที่ทำให้เข้าใจตนเองมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้รู้จักคิดก่อนจะทำอะไร รู้สึกดี สนุกสนานได้ ประโยชน์อย่างไม่คาดคิดจากกิจกรรมสามารถเปลี่ยนชีวิต พฤติกรรมของนักศึกษาไปในทางที่ดี และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าไม่เสียเวลาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย สบายเรื่องทุกข์ใจและแก้ไขปัญหามาให้เราได้

เป็นกิจกรรมที่น่าจะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ และนักศึกษาตระหนักคุณค่าของตนเองเพิ่มมากขึ้น และมั่นใจในตนเอง รู้สึกเห็นคุณค่าตนเองและคุณค่าผู้อื่นมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกราช แก้วเขียว ได้ทดลองเยาวชนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษา เรื่องจิตวิทยาแบบกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลง การเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Heeok (1998 อ้างในสมบัติ คำม่วง, 2542) ได้ออกแบบและ กลยุทธ์การสอน การเรียนด้วยการกำกับตนเองแล้วศึกษา 1) ผลการใช้กลยุทธ์การสอนที่พัฒนาขึ้นต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการรับรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียน เปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การสอนที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนที่มีการกำกับตนเองสูงและต่ำ กลุ่มทดลองมี 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการกำกับตนเองสูงและต่ำ กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มได้รับการสอนด้วยกลยุทธ์การสอนที่พัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เก็บรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถในการแก้ปัญหาโดยการสังเกต นอกจากนี้ ยังมีการจัดกิจกรรม 2 ประเภท ซึ่งแต่ละกิจกรรมก่อให้เกิดคุณลักษณะทางจริยธรรมพบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมส่วนใหญ่เกิดจากกิจกรรมนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และความใฝ่รู้

Larson (สมบัติ คำม่วง, 2542 อ้างอิงจากLarson.1992) ทดลองเพื่อตรวจสอบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อสอนนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงในวัยรุ่นตอนกลาง จัดโปรแกรมบริหารความโกรธและความก้าวร้าวโดยใช้หลักการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในห้องเรียน การทดลองพบว่ากลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีผลแตกต่างกันในระยะติดตามผล และนอกจากนี้ การตระหนักรู้ในตนเอง เป็นความสามารถอันซับซ้อนของมนุษย์ หมายถึง การเรียนรู้ชีวิตที่เริ่มต้นจากตัวเอง โดยเริ่มต้นเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ทำความเข้าใจตนเอง ขอมรับตนเอง ตลอดจนมีความสนใจ และพากเพียร พัฒนาตนเองจนถึงที่สุด การตระหนักรู้ในตนเองยังเกี่ยวข้องกับทักษะของตนเองที่มีต่อผู้อื่น และที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง อันเป็นการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนจะมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร และการกระทำของผู้อื่นมีผลต่อตนเองอย่างไร การตระหนักรู้ในตนเองจึงเป็นจุดเริ่มในการพัฒนาตนเองของมนุษย์

พรรณงาม วิจิตเสถียรและคณะ 2535 (อ้างใน กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) สำรวจปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษามีปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือด้านการเรียน การปรับตัว การพัฒนาบุคลิกภาพ และการดำเนินชีวิตทั่วไป นักศึกษาต้องการได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีความเข้าใจ และต้องการ โอกาสที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ต้องการ ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งจากสถาบัน และข่าวสารนอกสถาบัน และต้องการให้สถาบันสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษามากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยควรเน้นให้อาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายให้ความสำคัญและ